

POSTANOWIENIE

Dnia 16 maja 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński (przewodniczący)

SSN Józef Szewczyk (sprawozdawca)

SSN Andrzej Tomczyk

w sprawie **R.B.**

oskarżonego o czyn z art. 212 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 maja 2018r.

skargi obrońcy oskarżonego złożonej w trybie art. 539a k.p.k.,

na wyrok Sądu odwoławczego - Sądu Okręgowego w [...],

z dnia 14 grudnia 2017 r., sygn. akt IV Ka [...]/17,

uchylającego wyrok Sądu Rejonowego w [...],

z dnia 19 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...]/16,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić skargę;**
- 2. zasądzić od oskarżonego koszty sądowe postępowania skargowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w [...] wyrokiem z dnia 19 czerwca 2017 r., sygn. akt II K [...]/16, uniewinnił oskarżonego R.B. od popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 212 § 2 k.k. polegającego na tym, że: „w dniach 23 i 24.06.2015 r. w S. na internetowym forum [...] i [...] Forum pomówił oskarżycielkę prywatną K.S. o to, że ta udzieliła poparcia Staroście [...] P.Ł. w zamian za korzyść majątkową w postaci umorzenia zobowiązań podatkowych, czym naraził ją na utratę zaufania koniecznego do sprawowania funkcji radnej powiatu, tj. o czyn z art. 212 § 2 k.k.”.

Po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez oskarżycielkę prywatną Sąd Okręgowy w [...] wyrokiem z dnia 14 grudnia 2017r., sygn. akt IV Ka [...] /17, uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w [...].

Skargę od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego R.B., zarzucając rażące naruszenie art. 437 § 2 k.p.k., które miało wpływ na treść zakażonego orzeczenia, polegające na uchyleniu wyroku Sądu Rejonowego w [...] z dnia 19 czerwca 2017r., sygn. akt II K [...] /16, w sprawie oskarżonego R.B. i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji, w sytuacji gdy zgodnie z brzmieniem art. 437 § 2 k.p.k. nie było i nie jest konieczne przeprowadzenie przewodu sądowego na nowo w całości, zaś potrzeba przeprowadzenia niektórych dowodów i ponowna ocena dowodów już zebranych, nie może skutkować przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w [...].

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 539a § 3 k.p.k. skarga od wyroku sądu odwoławczego uchylającego wyrok sądu pierwszej instancji i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania może być wniesiona wyłącznie z powodu naruszenia art. 437 lub z powodu uchybień określonych w art. 439 § 1 k.p.k. Natomiast art. 437 § 2 k.p.k. stanowi, że uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że podstawą orzeczenia Sądu *ad quem* o charakterze kasatoryjnym był art. 437 § 1 i § 2 k.p.k. Sąd odwoławczy w uzasadnieniu podniósł, iż: „ Sąd Okręgowy powziął wątpliwość, czy faktycznie oskarżony nie był autorem obraźliwych wpisów dotyczących K.S. Stwierdzić należy, że całkowicie trafnie skarżąca podniosła zarzut naruszenia przepisu postępowania art. 7 k.p.k.”(s.2 uz.SO). Zdaniem Sądu odwoławczego, Sąd Rejonowy dokonał dowolnej oceny zgromadzonych dowodów. Między innymi uwagi biegłego z

dziedziny informatyki winny skłonić Sąd I instancji do podjęcia czynności z urzędu w celu uzupełnienia braków w materiale dowodowym. Opinia tego biegłego została bowiem wydana bez zapoznania się z urządzeniem dostępowym (routerem) użytkowanym przez oskarżonego oraz bez zapoznania się z topografią terenu. Dopiero zapoznanie się z routerem i topografią terenu umożliwiłoby stwierdzenie, czy możliwe było zalogowanie się do sieci internetowej oskarżonego spoza jego posesji. Uzasadnienie wyroku Sądu II instancji przekonuje zatem, że uchybienia postępowania pierwszoinstancyjnego stały na przeszkodzie do zaakceptowania wyroku uniewinniającego, gdyż mógłby zapaść wyrok skazujący ale treść art. 454 § 1 k.p.k. nie pozwalała Sądowi na wydanie innego wyroku niż kasatoryjny. Zgodnie z treścią wskazanego przepisu Sąd odwoławczy nie może skazać oskarżonego, który został uniewinniony w pierwszej instancji (...), zatem tak sformułowana reguła *ne peius* eliminuje możliwość reformatoryjnego orzekania przez sąd odwoławczy

Sąd Najwyższy w uchwale składu siedmiu sędziów z dnia 25 stycznia 2018 r. (I KZP 13/17, LEX nr 2428783), odnosząc się do zagadnienia zakresu kontroli skargi w wypadku wystąpienia okoliczności, o której mowa właśnie w art. 454 § 1 k.p.k. wskazał: „ W wypadku reguły *ne peius* z art. 454 § 1 k.p.k., kontrola skargowa obejmuje ocenę prawidłowości zastosowania tego przepisu pod kątem spełnienia warunku, że sąd odwoławczy „nie może skazać oskarżonego”. Wymaga to wykazania przez ten sąd, że gdyby nie stwierdzone uchybienie, to mógłby zapaść wyrok skazujący, ale jego wydanie nie jest dopuszczalne w instancji odwoławczej z uwagi na zakaz takiego orzekania. Dopiero wówczas zaskarżony wyrok podlega uchyleniu a sprawa zostaje przekazana sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania”.

Wobec powyższego Sąd odwoławczy, stwierdzając uchybienia Sądu I instancji w postępowaniu dowodowym, zasadnie uchylił zaskarżony wyrok uniewinniający i sprawę przekazał do ponownego rozpoznania Sądowi *meriti*.

Z przytoczonych względów oddalono skargę, zasądzając od skarżącego koszty w oparciu o treści art. 539f w zw. z art. 527 § 2 k.p.k.